

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1260

гр. София, 13.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 13.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

като разглежда дело номер **8998** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.190, ал.6 ЗУТ, вр. чл.215, ал.1 ЗУТ.

Образувано е по жалба на Е. М. Т. и К. М. Т., чрез адв. Т. Т., срещу Заповед № РВТ24-РД09-142/02.08.2024г. на кмета на район „В.“, Столична община.

С разпореждане от 11.12.2024г., по реда на чл.158, ал.1 АПК, на жалбоподателите са дадени указания да конкретизират предмета на подадената по настоящото дело жалба - дали обжалват само заповедта по чл.190, ал.6 ЗУТ за прокарване на временен път през собствения им ПИ 68134.1971.3136 или, наред с жалбата срещу заповедта, обжалват и размера на определеното с Протокол № РВТ24-ТД26-750/5/ от 02.08.2024г. на комисията по чл.210 ЗУТ обезщетение, което следва да се заплаща от „Иес Инвест“ ООД.

В отговор, с молба-уточнение от 20.12.2024г. заявяват, че обжалват Заповед № РВТ24-РД09-142/02.08.2024г. на кмета на район „В.“, СО, както и оспорват размера на обезщетението определено за изплащане за използване на частта от техния имот.

Съдът намира, че оспорването в настоящото производство на размера на определеното обезщетение за частта от имота предназначена за прокарване на временен път, е недопустимо.

Предмет на настоящото дело е Заповед № РВТ24-РД09-142/02.08.2024г. на кмета на район „В.“, Столична община, с която на основание чл.190 ал. 6 от ЗУТ, е наредено да се прокара временен път през ПИ с идентификатор № 68134.1971.3136 по КККР на [населено място],[жк], одобрена със Заповед РД-18-3/11.01.2011г. на изп. директор на АГКК, собственост на Е. Т., К. Т. и Я. М., за осигуряване на транспортен достъп до ПИ с идентификатор № 68134.1971.5039 и № 68134.1971.5040, собственост на „Иес Инвест“ ООД.

В заповедта е посочено, че обезщетението е определено с Протокол № РВТ24-ТД26-750/5/ от 02.08.2024г. на комисията по чл.210 ЗУТ и възлиза на 119 лв. месечно за срока на заемането на имота за временен път.

Безпротиворечиво се приема от практиката на ВАС, обективирана и в решение № 10345 от 30.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 6347/2023 г., II о., че предпоставка за определяне на обезщетение по реда на чл. 210 от ЗУТ е наличие на влязла в сила заповед за временен път, издадена на основание чл. 190 от ЗУТ. Производството по чл. 191 от ЗУТ е отделно и самостоятелно, поради което въпросът за обезщетението не следва да се решава в заповедта, с която се разрешава прокарването на временния път.

В конкретния случай, съдът е сезиран с жалба срещу акт на кмета на район „В.“, издаден на основание чл.190, ал.6 ЗУТ, с която се нарежда прокарването на временен път. В жалбата е цитиран акт на друг орган - Протокол № РВТ24-ТД26-750/5/ от 02.08.2024г. на комисията по чл.210 ЗУТ, с който се сочи, че е определен размера на дължимото обезщетение. Посочването в заповедта на определеното обезщетение обаче, не поражда правно действие – в тази част заповедта няма характер на индивидуален административен акт, с който се определят права и задължения за адресатите свързани с размера на определеното обезщетение. Тези последици се определят с решението на общинската комисия по чл.210 ЗУТ – в отделно и самостоятелно производство, което приключва с акт, подлежащ на самостоятелно обжалване. В тази връзка, възраженията на Е. М. Т. и К. М. Т. срещу размера на обезщетението, което следва да им бъде заплащано за времето на ползване на временния път, следва да се релевират в отделно производство по обжалване акта на общинската комисия по чл.210 ЗУТ. Тези възражения е недопустимо да се разглеждат в настоящото производство с предмет жалба срещу акт на кмета по чл.190, ал.6 ЗУТ. По тези съображения, в тази част жалбата следва да бъде оставена без разглеждане като недопустима.

Предвид на изложеното съдът:

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на Е. М. Т. и К. М. Т., въз основа на която е образувано адм.дело № 8998/2024г. на АССГ, 27 състав в частта, с която се оспорва размера на присъденото обезщетение от комисията по чл.210 ЗУТ за ползване частта от имота за временен път.

Определението подлежи на обжалване от жалбоподателите, с частна жалба пред Върховен административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването.

Препис да се изпрати на жалбоподателите и на ответника.

СЪДИЯ: